

Sygn. akt V U 338/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Małgorzata Przybyła

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2017 r. w Kaliszu

odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 9 lutego 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 9 lutego 2017r. znak Nr (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. G. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 lutego 2017 r.

2. Zasądza od organu rentowego na rzecz odwołującego A. G. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił A. G. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Wytwórni (...) w K. w okresie 1.05.1974 – 6.03.1977 oraz w firmie (...) w K. w okresie 19.01.1989 – 31.12.1989 albowiem wnioskodawca na powyższe okresy nie przedstawił świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. G. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu spornego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych..

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. G. urodzony dnia (...) w okresie 1.09.1971 – 4.10.1980 był pracownikiem Wytwórni (...) w K. zatrudnionym początkowo jako uczeń, a następnie od dnia 1maja 1974 r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako tokarz na wydziale (...). Z dniem 6.09.1976 r. pracodawca zmienił odwołującemu warunki pracy powierzając mu pracę

ślusarza na tym samym wydziale. Z dniem 7.03.1977 r. pracodawca powierzył odwołującemu pracę kontrolera jakości wyrobów.

dowód: świadectwo pracy, dekrety płacowe w aktach sprawy.

Po zamianie odwołującemu stanowiska pracy z tokarza na ślusarza, odwołującemu powierzone zostało przycinanie prętów metalowych z dłuższych odcinków na określoną długość. Do wykonania tego zadania odwołujący używał przecinarki, w którym elementem tnącym była tarcza szlifierska wykonana z kamienia szlifierskiego. Prace takie odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: zeznania świadków: M. C., Z. L., zeznania odwołującego.

W okresie 19.01.1989 – 22.12.1989 odwołujący w ramach budownictwa eksportowego i usług eksportowych został zatrudniony w firmie (...) w K. na terenie byłej NRD w pełnym wymiarze czasu pracy jako lakiernik.

dowód: świadectwo pracy, umowy o pracę eksportową w aktach sprawy

Powyższą pracę odwołujący wykonywał posługując się pistoletem natryskowym podłączonym węzłem do pojemnika z farbą. Pod ciśnieniem sprężonego powietrza, farba była nakładana przy użyciu pistoletu natryskowego na powierzchni metalowych elementów kombajnów. Malowanie w taki sposób odbywało się w bezpośrednim kontakcie z materiałem lakierniczym stosowanym do pokrywania powierzchni metalowych. Jedynym środkiem ochronnym była maska na twarz z pochłaniaczem.

dowód: zeznania świadków: R. Z., J. D., zeznania odwołującego.

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się łącznym okresem składkowym i nieskładkowym w rozmiarze 26 lat 9 miesięcy i 25 dni. Zaliczony przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych to 14 lat 4 miesiące i 3 dni przypadający poza badanym okresem Odwołujący nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/ bezsporne /

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków za wyjątkiem tej części zeznań świadków: M. C. i Z. L., w której osoby te twierdziły o podjęciu przez odwołującego pracy przy przycinaniu prętów metalowych przecinarką z tarczą szlifierską od 1974 r. W tej części zeznania te sprzeczne są z treścią dekretu płacowego z dnia 29.09.1976 r. w którym pracodawca zmieniając warunki pracy, wskazał odwołującemu nowe stanowisko.

Sąd dał również wiarę zeznaniom odwołującego z tym samym ograniczeniem jak w odniesieniu do zeznań świadków M. C. i Z. L..

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęły:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący

co najmniej 15 lat oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej, wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał co najmniej od 6 września 1976 r. do dnia 6 marca 1977 r. prace przy szlifowaniu wyrobów metalowych. W ramach jednej dniówki roboczej wykonywane były przez odwołującego tylko te prace. Odwołujący takie prace wykonywał codziennie w fabryce objętej pionem przemysłu metalowego. Prace te spełniały warunki wymienione w wykazie A dział III pkt. 78 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia.

W okresie 19.01.1989 – 22.12.1989 odwołujący wykonywał prace przy pokrywaniu lakierem elementów metalowych kombajnów. Prace były wykonywane w otwartej przestrzeni w bezpośrednim narażeniu na opary rozpylonego lakieru używanego do pokrywania powierzchni metalowych. Prace takie wymienione są w wykazie A dział III pkt 73. Niezależnie do podanej klasyfikacji, praca odwołującego w 1989 r. odpowiadała także pracy wskazanej w wykazie A dział XIV pkt 17 – malowanie ręczne lub natryskowe nie zhermetyzowane. Prace przy malowaniu powierzchni metalowych, odwołujący wykonywał każdego dnia roboczego w wymiarze po 8 godzin.

Suma badanych okresów wynosi 1 rok 5 miesięcy i 4 dni.

Tym samym została spełniona przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych albowiem doliczenie tak obliczonego okresu do okresu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS sprawi o ponad 15-letnim okresie takiej pracy.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 26-letnim okresem ubezpieczenia, miał ukończony 60-ty rok życia. Środki zgromadzone w otwartym funduszu emerytalnym wniósł o przekazanie na dochody budżetu państwa.

W tych warunkach odwołanie prowadziło do zamiany decyzji jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 w zw. z § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia zastosowanie stawki podwyższonej do wysokości dwukrotnej stawki minimalnej.